

Böszörményi Zoltán

Savas éjjelek

*A mohó éj sejtjeimbe, árva
gondolataimba fészkeli magát.
A torkomon akadt öröm magánya
puszta kézzel áttöri a félelem falát.*

*Innen nehéz a múltba látnom,
savas éjjelek néptelen sikátorát
áztatja a fény, törött bordája
sovány melléből csúfosan kiáll.*

*Túl a határon, a sebesült nyírfák alatt
pusztul a remény, romba dől a ház.
Gyilkolnak, gyilkolnak, halottak mindenütt.
Sírnak a feleségek, sírnak a gyerekek, az anyák.*

*Lángban minden, lángban a jelen és a múlt,
félelmében hason csúszik az égen a Hold,
ágyútűzben feketén hullnak a földre a madarak,
békéről beszélnek, vérembe a szó csendes álmodt.*

Szent Kristóf

*Aki a valóságra éhes,
készen áll a vörös kockázatra,
az érzelmeket felörlő veszélyre,
a káprázatból varázsolt szükségszerűség
képzelet-játékaira.
Hiszen mi minden történt Szent Kristóffal:
szolgált földesurat, királyt, ördögöt,
mígnem gyermeket, Krisztust
vitte át a veszedelmes folyón,
és vitte a megváltó vállán tornyosuló terheket,
tettéből, csak ebből a munkás alázatból
születhetett meg a legenda,
a gögös magányból soha.*

A dezertőr

*ma
a virágzó szeszélyek
a hangzatos hangulatok
az érzéki vágyak
harcmezejéről
dezertáltam
lenyűgöző
hányan lakunk bennem*

Borostyán reggelek

*a tenger hullámainak betűvetése
borostyán reggelek
dúdol a szél
a magányba szédült pálmafáknak
szerte a parton
a gondolat lerágott csontjai hevernek*

A szó gravitációs ereje

*a szó az elektromos
és mágneses terek talapzata
a szó gravitációs erő
vészkijárat a téridőből
a végtelenből egy másik végtelenbe*